Παῖς διαπομπεύσῃ προπόσεις ἐπὶ δεξιὸν ὦμον [*Casaub. coni. ἐπιδέξια νωμῶν*], Παννυχίδας θ' ἱερὰς θῆλεις χοροὶ ἀμφιέπωσιν, Πλάστιγξ θ' ἡ Χαλκᾶ θυγάτηρ ἐπ' ἄκροισι καθίζοι [*codd. MSS.* ἐπ' ἄκραισι καθίζει· *leg.* καθίζῃ] Κοττάβου ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίου ψεκάδεσσιν. *Athen.* 13, 8. *p.* 600. *D Casaub. Nam Anacreon, auctore scholiasta Aeschyli ad Prometh.* 128., ἐπεδήμησε τῇ Ἀττικῇ Κριτίου ἐρῶν, καὶ ἠράσθη λίαν τοῖς μέλεσι τοῦ Τραγικοῦ. *Eodem loco p.* 598. *s. Athenaeus affert versiculos aliquot e libro tertio Elegiarum Hermesianactis, quibus Sappho dicitur amata esse ab Anacreonte: sed isti rei addit repugnare ordinem temporis, quod Sappho vixerit Alyattae, patris Croesi, saeculo, Anacreon Cyri, et Polycratis, aetate. add. Athen.* 14, 9. *p.* 635. *E.*

Quam quidem in rem consuli potest Ioh. Christo. Crameri dissertatio chronologicocritica *de συγχρονισμῷ Sapphus, et Anacreontis,* edita Ienae A. C. 1755. 4.

Vrsin. d. l. p. 146.

21. Ἄτοπος δὲ ὁ Ἀνακρέων, ὁ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ποίησιν ἐξαρτήσας μέθης. Τῇ γὰρ μαλακίᾳ, καὶ τῇ τρυφῇ, ἐπιδοὺς ἑαυτὸν, ἐν τοῖς ποιήμασι διαβέβληται, οὐκ εἰδότων τῶν πολλῶν, ὅτι νήφων ἐν τῷ γράφειν, καὶ ἀγαθὸς ὢν, προσποιεῖται μεθύειν, οὐκ οὔσης ἀνάγκης. *Athen.* 10, 7. *p.* 429. *B.*

Vrsin. d. l. p. 146.

22. Ἐκ πάντων οὖν τούτων ἄξιον θαυμάζειν τὸν τύραννον, ὅτι οὐδαμόθεν ἀναγέγραπται γυναῖκας, ἢ παῖδας, μεταπεμψάμενος, καίτοι περὶ τὰς τῶν ἀῤῥένων ὁμιλίας ἐπτοημένος, ὡς καὶ ἀντερᾶν Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ, ὅτε καὶ δι' ὀργὴν ἀπέκειρε τὸν ἐρώμενον. *Athen.* 12, 9. *p.* 540. *E.*

Vrsin. d. l. p. 147.

23. Ἐμέ-

Sächsische Landesbibliothek – Staats- und Universitätsbibliothek Dresden http://digital.slub-dresden.de/ppn325480966/70 gefördert von der Deutschen Forschungsgemeinschaft DFG